

Dosarul nr. 2ra-445/22
2-18098696-01-2ra-07042022

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) jud: A. Romanaș
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, M. Anton, I. Țurcan

D E C I Z I E

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB Leasing” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB Leasing” Societate pe Acțiuni împotriva lui Vadim Chirpii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 ianuarie 2018, OCN „MAIB Leasing” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Chirpii, solicitând încasarea datoriei de 30 199,61 de euro și de 400 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, s-a invocat că OCN „MAIB Leasing” SA și Vadim Chirpii, au încheiat contractul de Leasing financiar nr.FL1-2207 din 30 decembrie 2011, în conformitate cu care locatorul a transmis locatarului în posesie și folosință automobilul de model Mercedes-Benz GL320, Vin cod 4JGB25E89A481156. Vadim Chirpii s-a obligat să achite ratele de leasing și alte plăți.

Contractul a fost încheiat pe un termen de 48 luni, plata finală urma a fi efectuată la 30 decembrie 2015, iar suma totală a contractului de Leasing financiar nr.FL1-2207 constituia 47 101,10 euro.

OCN „MAIB Leasing” SA a executat integral obligațiile asumate prin contractul menționat, iar pârâtul nu a achitat ratele de leasing conform prevederilor contractuale.

Drept urmare, contractul de Leasing financiar nr.FL1-2207 din 30 decembrie 2011 a fost reziliat, iar automobilul de model Mercedes-Benz GL320 Vin cod 4JGB25E89A481156, a fost returnat.

S-a menționat că la momentul returnării automobilului datoria pârâtului Vadim Chirpii constituia 53 935,31 de euro, iar la data înaintării prezentei acțiunii datoria acestuia constituia 30 199,61 euro (conform actului de verificare nr.09.0000078 din 5 ianuarie 2018 și certificatului de creanță din aceeași dată).

Prin hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central, s-a admis acțiunea, s-a încasat de la Vadim Chirpii în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA cheltuielile recuperabile de evaluare în mărime de 400 de lei și datoria în baza contractului de leasing financiar nr. FL-2207 din 30 decembrie 2011 în mărime de 30 199,61 de euro sau contravaloarea sumei în lei moldovenești la data executării hotărârii, care constă din plata de răscumpărare restantă în sumă de 10 277,34 de euro; dobânda de leasing în mărime de 5 258,46 de euro; dobânda de întârziere în sumă de 1 928 de euro; diferența dintre valoarea de răscumpărare a autoturismului și valoarea de acordare în leasing a automobilului în mărime de 12 735 de euro. S-a încasat de la Vadim Chirpii în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA, cheltuielile de judecată în mărime de 18 681,94 de lei. (vol. I, f.d.63, 159-160)

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul lui Vadim Chirpii, s-a casat integral hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central și s-a remis cauza spre rejudecare. (vol. I, f.d.102-109)

Prin încheierea din 30 iulie 2020 a Judecătorei Orhei, sediul central, s-a respins excepția de tardivitate invocată de pârât. (vol. I, f.d.81-82)

Prin hotărârea din 2 februarie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de OCN „MAIB Leasing” SA împotriva lui Vadim Chirpii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Vadim Chirpii în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA, cheltuielile recuperabile de evaluare în mărime de 400 lei și datoria în baza contractului de leasing financiar nr.FL1-2207 din 30 decembrie 2011 în mărime de 30 199,61 de euro sau contravaloarea sumei în lei moldovenești la data executării hotărârii, care constă din: plata de răscumpărare restantă 10 277,34 de euro, dobânda de leasing 5 258,46 de euro, dobânda de întârziere 1 928,50 de euro, diferența dintre valoarea de răscumpărare a autoturismului și valoarea de acordare în leasing a automobilului 12 735,31 de euro.

S-a încasat de la Vadim Chirpii în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 18 681,94 de lei.

La 23 februarie 2021, fiind reprezentat de avocatul Petru Loghinescu, Vadim Chirpii a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Petru Loghinescu în numele și interesele lui Vadim Chirpii.

S-a casat hotărârea din 2 februarie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de OCN „MAIB Leasing” SA împotriva lui Vadim Chirpii cu privire la încasarea datoriei și compensarea

cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție extinctivă.

La 28 februarie 2022, OCN „MAIB Leasing” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă.

În acest context, a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat normele de drept material.

Consideră că la examinarea litigiului instanța de apel urma să aplice prevederile art. 272 alin. (1) în coroborare cu art. 602 alin. (1) din Codul civil (în vigoare de până la 1 martie 2019), deoarece mărimea prejudiciului a fost stabilită abia după ce a fost comercializat automobilul obiectul contractului.

A relatat că dreptul de a solicita încasarea sumei a apărut doar după ce a fost comercializată automobilul, obiectul contractului de leasing, OCN „MAIB Leasing” SA nu putea anterior comercializării automobilului să se adreseze cu acțiune în instanța de judecată, deoarece nu era stabilită suma prejudiciului.

A menționat că la materialele cauzei se regăsește Actul de returnare a bunurilor la Contractul de leasing nr. FL1-2207 din 1 iulie 2013, în care Vadim Chirpii se obligă să compenseze diferența neacoperită din vânzarea automobilului.

Însă, instanța de apel nu a dat apreciere obligației pârâtului stabilită în actul menționat, conform căruia, acesta se obligă să compenseze sumele în cazul în care comercializarea automobilului nu va stinge prejudiciul adus companiei.

În baza actului de primire-predare părțile au stabilit din care dată apare obligația lui Vadim Chirpii de a achita sumele solicitate în cererea de chemare în judecată, și anume, din data de comercializării automobilului obiectul contractului de leasing.

Automobilul a fost comercializat la 14 august 2015, ceea ce înseamnă că termenul de prescripție expiră la data de 14 august 2018, iar acțiunea a fost depusă la data de 15 ianuarie 2015, adică în termenul de prescripție prevăzut de lege.

Totodată, a menționat că pârâtul a fost informat despre comercializarea automobilului prin notificările anexate la materialele cauzei.

Cu toate că Vadim Chirpii a contestat actul de returnare, instanțele inferioare însă nu au constatat nulitatea acestuia și deci acesta este unul legal și valabil până în prezent.

De asemenea, a susținut că instanța de apel a aplicat în mod greșit prevederile art. 271 din Codul civil (în vigoare de până la 1 martie 2019), iar în concluzie, eronat a conchis că termenul de prescripție începe a curge din data rezilierii contractului de leasing.

Pentru a constata faptul că acțiunea este prescrisă instanța de apel urma să argumenteze de ce a stabilit că acest termen curge din anul 2013, făcând o referire doar la faptul că odată cu returnarea automobilului a început a curge termenul de prescripție.

Referitor la aspectul dat, a reiterat că returnarea automobilului nu înseamnă stingerea tuturor obligațiilor pe care le are Vadim Chirpii, aceste obligații încetând doar când este stinsă valoarea integrală a contractului.

Astfel, a invocat că instanța de apel urma să nu aplice prevederile art. 271 din Codul civil (în vigoare de până la 1 martie 2019), dar norma prevăzută la art. 272 alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare de până la 1 martie 2019), deoarece termenul de prescripție a început a curge din data apariției dreptului de a solicita încasarea acestor sume, nu din data de 1 iulie 2013, cum menționează instanța de apel.

Dreptul de a depune acțiunea în situația dată a apărut când a fost stabilit, că pârâtul a adus un prejudiciu companiei reclamante și anume la data comercializării automobilului, deoarece anterior acestei date nu era cunoscut faptul dacă automobilul va acoperi toate sumele contractuale.

Cu toate că automobilul a fost returnat către OCN „MAIB Leasing” SA la data de 1 iulie 2013, data returnării acestuia nu reprezintă începutul curgerii oricăror termene de prescripție deoarece termenele de prescripție încep a curge din data apariției dreptului de a solicita încasarea acestor sume, drept care la rândul său a apărut doar după comercializarea automobilului la data de 14 august 2015.

Referitor la fondul cauzei, a menționat că suma de 30 199,61 de euro reprezintă prejudiciul adus companiei ca urmare a faptului că obiectul contractului de leasing nu a acoperit valoarea contractuală integrală, potrivit art. 3 din Legea nr.59 din 28 aprilie 2005 cu privire la leasing, în conformitate cu care, valoare totală reprezintă valoare a ratelor de leasing la care se adaugă valoarea reziduală.

Valoarea totală a contractului de leasing nr.FL1-2207 din 30 decembrie 2011, este de 62 143,20 de euro, sumă pe care pârâtul avea obligația de a o achita pentru a primi dreptul de proprietate asupra automobilului obiectul contractului de leasing. Suma dată este formată din valoarea la care a fost procurat bunul, plus dobânda contractuală.

În cazul în care bunul obiectul contractului de leasing este restituit locatorului acesta urmează să fie vândut iar sumele obținute din vânzarea acestuia să compenseze integral valoarea contractului, ceea ce nu a avut loc în situația dedusă judecării.

Astfel, a invocat că în urma încheierii contractului de leasing cu Vadim Chirpii, OCN „MAIB Leasing” SA a suferit un prejudiciu în mărime de 30 199,61 de euro, care reprezintă sumele plătite la achiziționarea automobilului dar care nu au fost încasate.

A menționat că la data semnării actului de returnare Vadim Chirpii a preluat obligația de a achita sumele care nu vor fi acoperite de valoarea automobilului, conform pct. 4 al actului de returnare.

Deci, pârâtul a stabilit o obligație privind achitarea sumelor prejudiciului care nu va fi compensat de valoarea automobilului, obligație care evident devine scadentă doar în momentul în care a fost comercializat automobilul și s-a constatat faptul că acesta nu acoperă sumele stabilite în actul de returnare.

Conform actului de returnare a fost stabilit cert faptul că la data returnării Vadim Chirpii urma să compenseze OCN „MAIB Leasing” SA suma de 53 935,31 de euro, ulterior la 14 august 2015, automobilul a fost comercializat contra sumei

de 20 000 euro, inclusiv fiind recepționată o despăgubire de asigurare în mărime de 3 735,70 de euro care a fost transferată spre achitarea sumei prejudiciului.

În concluzie, reprezentantul OCN „MAIB Leasing” SA a remarcat că a respectat termenul de prescripție extinctivă la depunerea prezentei acțiuni, deoarece acesta urmează a fi calculat din data comercializării autoturismului or la acea dată se constată mărimea prejudiciului cauzat de către locatar.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată reprezentanților părților, prin intermediul poștei (vol. I, f.d.170), la 11 ianuarie 2022, însă dovada legală de recepționare a acestora lipsește la dosar.

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 28 februarie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului cererea de recurs la 7 aprilie 2022 (vol. II, f.d.185).

Prin încheierea din 18 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de OCN „MAIB Leasing” SA a fost considerat admisibil.

Până la data examinării recursului Vadim Chirpii nu a depus referință la recursul declarat de OCN „MAIB Leasing” SA.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Deși alin. (3) al normei enunțate specifică concret care încălcări sau erori se consideră drept omisiuni procedurale, alin. (4) menționează că și săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar alin. (5) al normei date prevede că temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 239 din Codul de procedură civilă, statuează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Examinând recursul declarat împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Colegiul consideră că acesta urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, la caz Colegiul constată că OCN „MAIB Leasing” SA (locator) și Vadim Chirpii (locatar), au încheiat la 30 decembrie 2011 contractul de Leasing financiar nr.FL1-2207.

Conform contractului, locatorul a transmis locatarului în posesie și folosință automobilul de model Mercedes-Benz GL320, Vin cod 4JGB25E89A481156, iar locatarul Chirpii Vadim s-a obligat să achite ratele de leasing și alte plăți.

Conform graficului de achitări, locatarul s-a obligat să achite lunar, timp de 48 luni, suma de 1 294,65 de euro, ultima rată de leasing urmând a fi efectuată la 30 decembrie 2015.

Ca urmare a neonorării obligației de achitare a ratelor de leasing, contractul de leasing financiar nr.FL1-2207 din 30 decembrie 2011 a fost reziliat, iar la 1 iulie 2013 părțile au semnat actul de restituire a automobilului menționat.

Astfel, potrivit pct. 2.1 din Actul de returnare a bunurilor, datoria totală a locatarului față de locator, la data de 1 iulie 2013, constituia 53 935,31 de euro, compusă din: 32 735,31 euro valoarea de răscumpărare reziduală; 10 277,34 euro plățile de răscumpărare; 5 258,46 dobânda de leasing; 2 974,00 euro dobânda pentru neachitarea la timp; 327,35 euro dobânda de leasing pentru rezilierea anticipată a contractului; 2 365,85 euro asigurarea.

Ulterior, la 14 august 2015, conform contractului de leasing financiar nr.FL3-3162, OCN „MAIB Leasing” SA a înstrăinat automobilul de model Mercedes-Benz GL320, Vin cod 4JGB25E89A481156 la prețul de 20 000 euro.

Invocând că după revânzare obiectul contractului de leasing financiar nr.FL1-2207 din 30 decembrie 2011, nu a acoperit valoarea contractuală integrală, OCN „MAIB Leasing” SA, prin acțiunea înaintată, a solicitat încasarea de la Vadim Chirpii a datoriei în sumă de 30 199,61 de euro.

Fiind judecată cauza, prin hotărârea din 2 februarie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Vadim Chirpii în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA, cheltuielile recuperabile de evaluare în mărime de 400 lei și datoria în baza contractului de leasing financiar nr.FL1-2207 din 30 decembrie 2011 în mărime de 30 199,61 de euro sau contravaloarea sumei în lei moldovenești la data executării hotărârii, care constă din: plata de răscumpărare restantă 10 277,34 de euro, dobânda de leasing 5 258,46 de euro, dobânda de întârziere 1 928,50 de euro, diferența dintre valoarea de răscumpărare a autoturismului și valoarea de acordare în leasing a automobilului 12 735,31 de euro.

S-a încasat de la Vadim Chirpii în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 18 681,94 de lei.

Pârâtul Vadim Chirpii, fiind reprezentat de avocatul Petru Loghinescu, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

La 26 octombrie 2021, Curtea de Apel Chișinău, a admis apelul, a casat hotărârea din 2 februarie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată depusă de OCN „MAIB Leasing” SA împotriva lui Vadim Chirpii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție extinctivă.

În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, compania reclamantă s-a adresat cu acțiune în judecată tardiv și nu a solicitat repunerea în termen, iar reprezentantul pârâtului/apelantului, a invocat prescripția termenului de adresare cu acțiune în judecată.

Instanța de apel a reținut că OCN „MAIB Leasing” SA a depus acțiunea abia la 15 ianuarie 2018, cu omiterea termenului de prescripție extinctivă, deși a dispus de suficient termen pentru realizarea dreptului la acțiune din data de 1 iulie 2013, din momentul rezilierii contractului de leasing financiar nr.FL1-2207 din 30

decembrie 2011 și returnării la solicitarea OCN „MAIB Leasing” SA de către Vadim Chirpii a automobilului de model Mercedes-Benz GL320, Vin cod 4JGB25E89A481156, moment în care a început a curge termenul general de prescripție extinctivă.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, OCN „MAIB Leasing” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În recurs a invocat că instanța de apel nu a cercetat multiaspectual și complet toate probele din dosar, în ansamblul și interconexiunea lor, iar, în consecință, a aplicat eronat prevederile art.267 din Codul civil (în redacția în vigoare de până la 1 martie 2019).

Astfel, principala critică a companiei recurente s-a axat pe argumentul că Colegiul instanței de apel a apreciat greșit momentul începerii curgerii termenului de prescripție extinctivă în interiorul căruia OCN „MAIB Leasing” SA poate să-și apere drepturile pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, în contextul în care, a omis să examineze Actul de returnare a bunurilor la Contractul de leasing nr. FL1-2207 din 1 iulie 2013, precum și să dea apreciere obligației părâtului stabilită în actul menționat.

Judecând recursul, Colegiul lărgit constată că soluția instanței de apel a fost dată fără o analiză convenită a tuturor probelor din dosar și a circumstanțelor importante ale cauzei.

Instanța de apel nu a cercetat îndeajuns starea de fapt a speței, iar drept consecință prematur a concluzionat referitor la faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă peste termenul de 3 ani, prevăzut la art. 267 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019).

Această ipoteză profilează incertitudinea concluziei date de instanța de apel, care rezultă din judecarea formală a cauzei, fapt ce constituie o violare a articolului 6 § 1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil. Or, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

În circumstanțele constatate și expuse supra, instanța de recurs este în dificultate de a exercita controlul judiciar deplin al deciziei contestate, deoarece Curtea de Apel Chișinău s-a limitat doar la verificarea admisibilității cererii de chemare în judecată și nu a judecat fondul litigiului, fapt ce presupune că litiganților nu le-a fost asigurat dreptul la un recurs efectiv, deoarece nu au avut posibilitatea de a fi auziți de o instanță de fond și de o instanță de apel în deplină jurisdicție. Prin urmare, litiganților nu le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți, combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

Astfel, în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție învederează că instanța de apel a adoptat decizia fără o apreciere a tuturor circumstanțelor și probelor prezente la dosar, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural.

Din aceste raționamente și având în vedere faptul că decizia contestată nu reflectă nici o concluzie referitoare la aspectele reținute mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

consideră că singura soluție legală și rezonabilă este casarea integrală a deciziei și trimiterea spre rejudecare a cauzei.

La rejudecarea cauzei, pentru a concluziona sub aspectul tardivității sau ne tardivității acțiunii, ca urmare a aprecierii tuturor probelor dosarului și stabilirii tuturor circumstanțelor importante ale cauzei, instanța de apel urmează să stabilească momentul începutului curgerii termenului general de prescripție extinctivă în interiorul căruia OCN „MAIB Leasing” SA poate să-și apere dreptul încălcat, prevăzut la art. 267 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), ca în consecință să emită o decizie legală.

Din considerentele reținute, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de OCN „MAIB Leasing” SA, a casa decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 444 și 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB Leasing” Societate pe Acțiuni.

Se casează decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB Leasing” Societate pe Acțiuni împotriva lui Vadim Chirpii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Victor Burduh

Dumitru Mardari